

Sygn. akt VIII C 2361/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko B. C.

z udziałem Prokuratora Prokuratury Rejonowej Ł. w Ł.

o zapłatę 2.107,78 zł

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 287,60 (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:01.388]

Powództwo zostało wytoczone w dniu 14 lipca 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym i pozwem powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 2.107 złotych 78 groszy wraz z umownymi odsetkami od kwoty 1.585 złotych 12 groszy, odsetkami umownymi w wysokości wskazanej w pozwie. Jako podstawę dochodzonego roszczenia powód wskazał umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej, którą pozwana miała zawrzeć z bankiem w dniu 13 września 2013 roku. W sprawie został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc na skutek wniesienia przez pozwaną sprzeciwu a sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi. Po przekazaniu sprawy powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości. Pozwana wносиła o oddalenie powództwa natomiast wniosła także o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Taki wniosek został uwzględniony i dla pozwanej ustanowiono pełnomocnika z urzędu, którego wyznaczyła Okręgowa Rada Adwokacka w osobie pana mecenasa. W piśmie procesowym pełnomocnik pozwanej z urzędu wniósł o oddalenie powództwa w całości i przede wszystkim podniósł, że zawarcie umowy było dotknięte wadą oświadczenia woli, o której mowa w artykule 82 Kodeksu cywilnego z uwagi na to, że pozwana od wielu lat cierpi na nieuleczalną chorobę psychiczną w postaci schizofrenii paranoidalnej. Sąd zawiadomił Prokuratora o toczącym się postępowaniu w trybie artykułu 59 Kpc, Prokurator przystąpił do sprawy. W sprawie następnie został przeprowadzony dowód z opinii biegłego z zakresu psychiatrii. Jeżeli chodzi o stan faktyczny, to Sąd ustalił, że istotnie

w dniu 13 września 2013 roku pozwana zawarła z powodem umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie i korzystanie z karty kredytowej, co było zgodne z dokumentami załączonymi do pozwu i zostało to ustalone na podstawie tychże dokumentów, zresztą była to okoliczność niesporna w tej sprawie. Natomiast na podstawie opinii biegłego z zakresu psychiatrii Sąd ustalił ponadto, że w chwili zawierania umowy o przyznanie limitu kredytowego i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej, która to umowa miała numer (...) z dnia 13 września 2013 roku pozwana B. C. znajdowała się w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli z powodu choroby psychicznej schizofrenii paranoidalnej. Oczywiście zostało to ustalone na podstawie pisemnej opinii biegłego z zakresu psychiatrii, która stanowiła dla Sądu pełnowartościowe źródło wiadomości specjalnych, jako, że była jasna, pełna i wewnętrznie niesprzeczna i tak naprawdę żadna ze stron jej nie kwestionowała. Powód wprawdzie w piśmie procesowym z 1 grudnia 2017 wskazywał, że to nie wystarczy by udowodnić, że pozwana nie powinna ponosić odpowiedzialności za zadłużenie powstałe na karcie kredytowej natomiast samej treści opinii powód nie kwestionował. W tak ustalonym sa..., stanie faktycznym Sąd uznał, że powództwo nie było zasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie. Oczywiście sam fakt zawarcia spornej umowy był niekwestionowany przez strony natomiast w ocenie Sądu powództwo nie było zasadne z tej przyczyny, że w chwili zawierania umowy o świadczenie, umowy z bankiem, umowy bankowej pozwana znajdowała się w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli stąd jej oświadczenie o zawarciu tejże umowy było od samego początku nieważne z powodu wady oświadczenia woli, o której mowa w przepisie artykułu 82 Kc. Oczywiście nieważna umowa oświadczenie..., umowa bankowa, przepraszam, nie może stanowić podstawy prawnej dochodzenia roszczenia od pozwanej. W tej sytuacji powództwo zostało oddalone w całości, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. W punkcie II sentencji wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie artykułu 98 Kpc i w tym miejscu warto podkreślić, że w sytuacji, kiedy strona, dla której był ustanowiony pełnomocnik z urzędu wygrywa sprawę, to na jej rzecz od strony przeciwnej są zasądzone koszty a nie bezpośrednio na rzecz pełnomocnika, chociaż oczywiście pan mecenas ma prawo ściągnąć te koszty o..., z tego, co na rzecz pozwanej zostało zasądzone od powoda. Oczywiście powód przegrał sprawę w całości i w związku z tym zgodnie z ogólną zasadą z artykułu 98 Kpc powinien ponieść wszelkie koszty tego procesu. Na te koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika z urzędu w wysokości 600 złotych, jako że powództwo zostało wytoczone w lipcu 2015 roku, czyli jeszcze pod rządami starego Rozporządzenia i ono wynosiło to wynagrodzenie 600 złotych plus VAT, czyli 738 złotych. Ponadto mając na względzie wynik sprawy Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 287 złotych i 60 groszy tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, które były związane z wynagrodzeniem biegłego psychiatry.

[koniec 00:06:09.000]